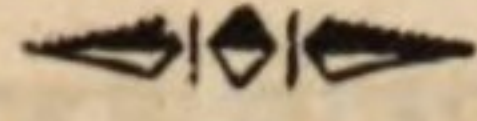

दशमोऽध्यायः ॥

श्रीव्यास उवाच ॥

चैवेन्दुतन्मासि तमीस्त्रपक्षे

पुण्यक्षेत्रे देशिकात् प्राप्य दीक्षां ।

तेनाज्ञासः पूर्वसेवां द्वितीये

मासि द्वादश्यामारभेतामलायां ॥ १ ॥

कृत्वा स्नानाद्यं कर्म देहार्चनान्तं

वर्त्माश्रित्य प्रागीरितं मन्त्रिमुख्यः ।

शुद्धो मौनी ब्रह्मचारी निशाशी

जप्याच्छान्तात्मा शुद्धपद्माक्षदाम्ना ॥ २ ॥

तन्वन् शुश्रूषां गोषु ताभ्यः प्रयच्छन्

ग्रासं भूतेषु प्रोदहंश्चानुकम्पां ।

मन्त्राधिष्ठात्रीं देवतां वन्दमानो

दुर्गां दुर्बोधध्वान्तभानुं गुरुञ्च ॥ ३ ॥

कुर्वन्नात्मीयं कर्म वर्णाश्रमस्थं

मन्त्रं जप्त्वाऽङ्घ्रिः स्नानकारिणीभिः सिञ्चेत् ।

आचमेन पार्थस्तत्त्वसंख्यं प्रजप्तं

भुञ्जानश्चानु सप्तजप्तान् जनाद्यः ॥ ४ ॥

अद्रेः शृङ्गे नद्यास्तटे विस्लमूल

तोये हृद्दग्ने गोकुले विष्णुगेहे ।